

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: نیل نیکاندروف (NEIL NIKANDROV)

برگردان: ا.م. شیری

۰۲ مارچ ۲۰۲۳

مقاومت در برابر تجاوزات بی‌وقفه آمریکا علیه کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه

بر اساس اسناد ضد جاسوسی کلمبیا

وضعیت نیروهای چپ در کشورهای نیمکره غربی پس از مرگ هوگو چاوز، رهبر واقعی مقاومت آمریکای لاتین در سال ۲۰۱۳ (به سفارش جورج دبلیو بوش، با اجرای عوامل سازمان‌های سیا و موساد) و با به قدرت رسیدن احزاب راست‌گرای محافظه کار در برازیل، مکزیکو، اکوادور، ارجنتاین، پرو و تعدادی از کشورهای دیگر پیچیده‌تر شد. واشینگتن بلافاصله رهبری مبارزه با «سوسیالیست‌ها – کمونیست‌ها – پوپولیست‌ها» در هاوانا، کاراکاس و ماناگوا را به دست گرفت.

ایالات متحده مخالفان خود را در کشورهای جنوب ریو-گرانده به طرز مالخولیائی مورد تعقیب قرار می‌دهد. دکترین مونرو کنار گذاشته نشده است. این به عنوان اصل اساسی سیاست خارجی ایالات همچنان عمل می‌کند و پیش از همه، «مداخله» چین و روسیه، به عنوان رقبای اصلی ژئواستراتژیک آمریکا در آمریکای جنوبی را رد می‌کند.

تمام سنگینی حملات واشینگتن بر دوش کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه، شرکای آزموده بیجینگ و مسکو که مردمانشان از حق مشروع خود برای آزادی و استقلال دفاع می‌کنند، متمرکز شده است.

مقیاس خرابکاری ایالات متحده در یک مجموعه افشاگرانه در مجله کلمبیائی رایا (Revista Raya) انتشار یافته است. کارکنان این مجله موفق شدند اسناد مخفی ضد جاسوسی کلمبیا در مورد روش‌های کار در سمت کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه را به دست آورند.

پرونده کوبا (با اسم رمز «چارلی») حاوی هزاران مطلب مهم عملیاتی همراه با گزارش‌هایی در خصوص تحت نظر گرفتن سیاستمداران در کلمبیا، دیپلمات‌ها، نمایندگان بازرگانی، روزنامه‌نگاران جزیره آزادی است. از طریق نظارت مأموران استراق سمع، نحوه زندگی، مسیرها، تماس‌های نمایندگان کوبا از زاویه افشای فعالیت‌های احتمالی جاسوسی و بی‌ثبات‌کننده آن‌ها بررسی می‌شود. ضد جاسوسی اطلاعاتی در مورد ارتباطات کاری معمول کوبائی‌ها با سیاستمداران کلمبیائی، شخصیت‌های مختلف امریکای لاتین و رهبران اجتماعی به سفارت ایالات متحده مخابره می‌کند و واکنش به آن همواره مورد تشویق قرار می‌گیرد: «ما از هرگونه اطلاعات شما قدردانی می‌کنیم و برای برجسته کردن حضور کوبا از شما سپاسگزاریم».

بر اساس پرونده، نظارت بر کوبائی‌ها به صورت شبانه روزی انجام می‌شود. مکاتبات اینترنتی سفیر کوبا، همسرش، کارمندان هواپیمائی کوبانا دی آویشن و روزنامه‌نگاران پرنسا لاتینا تحت نظر هستند. با تلاش مشترک سازمان سیا و ضد جاسوسی، به جز ضبط سخنرانی دبیر دوم سفارت کوبا در یک مراسم علنی در دانشگاه ملی بوگوتا، که در آن او «فعالیت‌های مأموران ایالات متحده در کلمبیا» را افشاء کرده باشد، هیچ مدرک قابل توجهی از «جاسوسی کوبائی‌ها» در کلمبیا به دست نیامد. این دیپلمات به دلیل نقض کنوانسیون وین در مورد روابط دیپلماتیک از کشور اخراج شد. در طول عملیات «چارلی»، افسران ضد جاسوسی و سیا موفق شدند در لپ‌تاپ یکی از «رهبران برجسته سازمان چریکی ارتش آزادی‌بخش کلمبیا» شواهدی مبنی بر «مشارکت» دولت کوبا در اعتراضات اجتماعی گسترده در بوگوتا و سایر شهرها پیدا کنند.

امریکائی‌ها با چنین روش‌هایی سعی می‌کنند کوبا را به عقب‌نشینی از مواضع وادار کنند. کوبا به نماد مقاومت موفق در مقابل ایالات متحده تبدیل شده است. گواه آن نتایج کوبنده رأی‌گیری در باره قطعنامه مجمع عمومی ملل متحد مبنی بر خواست رفع محاصره جزیره آزادی توسط امریکا بود. به لطف مقاومت کوبا، میلیون‌ها نفر به این باور رسیده اند که امپراتوری امریکا گردن خود را خواهد شکست. این شکست به مفهوم عدالت تاریخی نیاز دارد. پس آنگاه، در هر تقاطع خیابانی در امریکای لاتین، می‌توان مدال‌های مفرغی پنتاگون را به عنوان یک سوغات ارزان قیمت به یاد پیروزی‌های آن خرید، که هرگز اتفاق نیفتاده است.

ونزوئلا و نیکاراگوئه به عنوان دو متحد کوبا اکنون روزهای سختی را پشت سر می‌گذارند. فاتحان انگلیسی زبان قرن بیست و یکم از همه طرف حمله می‌کنند. دژهای مستحکم در قلمروی که قرار است در نهایت مستعمره شود، ساختمان‌های مستحکم بتنی سفارت‌های امریکا هستند. این‌ها همان قلعه‌های مستحکمی هستند که در جنگ‌ها برای نابودی سرخپوستان استفاده می‌شدند. جانشین چاوز، نیکلاس مادورو، رئیس جمهور فرستادگان امریکائی را با اعتماد به پیروزی نهائی انقلاب بولیوار عصبانی می‌کند. او به قدری از پیروزی مطمئن است که در آینده قصد دارد به شغل سابق خود به عنوان راننده اتوبوس شهری بازگردد. «من با سر بلندی به سر کارم برمی‌گردم، با لباس فرم، اتوبوسم را روشن می‌کنم و به خیابان‌ها می‌روم تا به عنوان یک کارگر به مردم ونزوئلا خدمت کنم».

اکنون سفارت امریکا از خاک کلمبیا علیه ونزوئلا فعالیت می‌کند. در بوگوتا، این پست دیپلماتیک موقت دولت ایالات متحده از خوان گوایدو، رئیس جمهور «انتقالی» حمایت می‌کند. شکست‌های او در تلاش برای سرنگونی نیکلاس مادورو، به شکست واشنگتن در ونزوئلا منجر شد. در مارچ ۲۰۲۲، جیمز استوری، سفیر «برای ونزوئلا» و خوان

گونزالس، رئیس ارشد امور نیمکره غربی سرویس امنیت ملی از کاراکاس بازدید کردند تا رویکرد ونزوئلا در مورد عرضه نفت به ایالات متحده در صورت تحریم انرژی روسیه را بررسی کنند. امریکائی‌ها کاهش موقت تحریم‌ها علیه ونزوئلا را به عنوان یک «هویج» پیشنهاد کردند. مادورو بر لغو بی‌قید و شرط همه تحریم‌ها و بازگرداندن کنترل کامل بر شرکت دولتی نفت و گاز ونزوئلا پافشاری کرد.

استوری بار دیگر به همراه فرستاده ویژه رئیس جمهور در امور گروگان‌ها به کاراکاس سفر کرد تا درباره آزادی گروهی از امریکائی‌های بازداشت شده، از جمله مدیران شرکت نفت سیتگو مذاکره کند. حضور نمایندگان امریکا در نقش ریش‌سفید، تحقیرآمیز است!

کار عملیاتی امریکائی‌ها برای نمایندگی نیکاراگوئه در کلمبیا در فیروری ۲۰۲۲ پس از اظهارات دانیل اورتگا مبنی بر این که کلمبیا یک «کشور مواد مخدر» است و به طور منظم کشتار فعالان حقوق بشر و فعالان اجتماعی را پوشش می‌دهد، متوقف شد. تعداد قربانیان به چندین هزار نفر رسید. واکنش تند اورتگا پاسخی معادل به حملات مقامات کلمبیائی مبنی بر فقدان دموکراسی در نیکاراگوئه و نقض حقوق بشر توسط «رژیم غیرقانونی» است. روابط دیپلماتیک بین بوگوتا و ماناگوا قطع شد، نیکاراگوئی‌ها کلمبیا را ترک کردند. واشنگتن وضعیت را برای حمله نهائی به دولت اورتگا بسیار امیدوارکننده ارزیابی کرد. سازمان‌های غیردولتی و «مقامات» مربوطه از روشنفکران خلاق، رسانه‌ها، مؤسسات آموزشی بر راه‌اندازی تظاهرات متمرکز بودند، همانطور که چند سال پیش در خیابان‌های شهرهای نیکاراگوئه بود و صدها قربانی به پایان رساند. سپس پولیس و ارتش، بدون مشکل، شورش‌ها را سرکوب کردند.

با در نظر گرفتن این موضوع، دانیل اورتگا با در هم بر هم کردن کارت‌های مأموران سیا و توطئه‌گران مطلع از ماهیت عملیات، به چندین حمله پیشگیرانه دست زد. رئیس جمهور توافقنامه هوگو رودریگز را که با موفقیت مراحل تصویب در کنگره امریکا برای پست سفیر را گذراند، ابطال کرد. رودریگز سخنوری مبارزات آینده خود را برای «دموکراتیزه کردن» نیکاراگوئه چنان فصیح توصیف نمود که اورتگا با خواندن فهرست سوالات و پاسخ‌ها در جلسه استماع، این سؤال به ذهنش خطور کرد: «من چه نیازی به چنین سفیر دارم؟» رئیس جمهور سپس دستور اخراج **بتینا موشیدت**، سفیر اتحادیه اروپا را که خواستار آزادی زندانیان سیاسی و تغییرات فوری دموکراتیک شده بود، صادر کرد. سپس روابط دیپلماتیک به دلیل «سیاست مداخله‌جویانه» قطع شد. اخراج دویست تن از مخالفان با مصادره اموال آن‌ها از کشور، آخرین اقدام بود.

در امریکای لاتین، بادهای تغییر بدون دیکته امریکا می‌وزند.

نقل از: [بنیاد فرهنگ ستر اتیژیک](#)

۹ اسفند-حوت ۱۴۰۱